

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

"تاگس شپیگل برلین" - ۱۰ فبروری ۲۰۰۹
ترجمه: دیپلوم انجنیر خلیل الله معروفی

در افغانستان نفرت از غرب در حال افزایش است (نفرت روز افزون افغانان از غرب)

نظریه پرسی نشان میدهد که:
اعتماد مردم به یأس گرائیده

و

حملات انتحاری بر قوای بین المللی، تأیید بیشتر می یابد

روزنامه "تاگس شپیگل برلین" Berliner Tagesspiegel در شماره امروز ۱۰ جنوری ۲۰۰۹ خود، مطلبی را زیر عنوان بالا عرضه کرده، که ترجمه اش را خدمت خوانندگان گرانقدر پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" تقدیم میکنم

کابل: با گذشت بیشتر از هفت سال از سقوط طالبان، امیدواری اکثریت افغانان در مسیر داشتن یک آینده صلح آمیز، رو به کاهش نهاده، و ازین بدتر که یک فضای یأس آور تا سرحد انفجار حکمفرما گردیده است. قرار یک نظریه گیری تلویزیون امریکائی "ای بی سی" ABC و فرستنده "بی بی سی" BBC که دیروز، دو شنبه، از دو چنل تلویزیونی "آ آر دی" ARD و "وی دی آر" WDR آلمان پخش گردید، تنها یک اقلیت ۴۰ (چهل) درصد افغانان نسبت به انکشاف اوضاع افغانستان خوشبینی نشان میدهند. سه سال پیش رقم خوشبینان به ۷۷ (هفتاد و هفت) درصد، یعنی حدوداً دوجند، میرسید. تجربه روزمره مردم از جنگ و فقر اقتصادی، اعتماد اولی ایشان را نسبت به بازسازی کشور، نه تنها به یأس مبدل ساخته، بلکه شک و تردید ایشان به نفرت فزاینده تبدیل گردیده است. این تحول منفی در حالی که در شمال افغانستان، مولود وضع ناگوار اقتصادی شمرده میشود، در جنوب جنگزده، مولود خشونت روزمره نیز میباشد. افغانان در سال هشتم جنگ، در واقع سند ناکامی قوای بین المللی را تسجیل میکنند. نظر بدین نظریه گیری، تنها هر نفر سوم، یعنی ۳۲ (سی و دو) درصد مردم از کار قوای نظامی بین المللی "آیساف" Asaf راضی به نظر میرسند و این رقم سه سال پیش ۶۸ (شست و هشت) درصد بود. حدوداً نصف (پنجاه و یک درصد) افغانها خواستار خروج هرچه زودتر قوای خارجی از افغانستان اند. این رقم در جنوب شرق جنگزده به ۷۱ (هفتاد و یک) درصد میرسد.

بصورت افغانستان شمول، مردم حکایت از آن دارند که خشونت در محیط مجاور ایشان رو به افزایش است و یا که خودشان معروض به خشونت بوده اند. مردم تعداد قربانیان و تلفات مردم ملکی را بدین صورت وانمود میکنند:

- ۴۳ (چهل و سه) درصد بدست طالبان
- ۳۴ (سی و چار) درصد بدست قوای بین المللی
- ۲۴ (بیست و چار) درصد بدست قوای عسکری و پولیس افغانی

در ولایت هلمند ۹۲ (نود و دو) درصد و در ولایت قندهار ۷۸ (هفتاد و هشت) درصد افغانان بدین نظر اند، که هر نفر ملکی که به هلاکت میرسد، قربانی حملات قوای امریکائی میباشد. در همین تناسب، ۷۷ (هفتاد و هفت) درصد مردم افغانستان

این حملات را "غیر قابل قبول" دانسته و آنرا مردود می‌شمارند.

برای بار اول ۵۱ (پنجاه و یک) درصد افغانان خواستار خروج هرچه زودتر قوای امریکائی و ناتو از وطنشان میباشند - این رقم در قسمت جنوب شرق کشور که معروض به جنگ میباشد، به ۷۱ (هفتاد و یک) درصد میرسد. در این قسمت فقط ۲۸ (بیست و هشت) درصد مردم، طرفدار باقی ماندن قوای خارجی - تا تأمین دوباره امنیت - میباشند. در بعضی قسمتهای افغانستان حتی بیشتر از نصف مردم، حملات انتحاری بر قوای ناتو و امریکا را درست و برحق میدانند - این رقم در سراسر افغانستان به ۲۵ (بیست و پنج) درصد میرسد.

حمایت مردم از ادارات دولتی افغانستان نیز رو به کاهش است. در ماه نومبر ۲۰۰۵، ۸۳ (هشتاد و سه) درصد مردم، از حامد کرزی طرفداری میکردند، در حالی که این رقم امروز به فقط ۵۲ (پنجاه و دو) درصد میرسد. پشتیبانی از حکومت مرکزی در این مدت از ۸۰ (هشتاد) درصد، به ۴۹ (چهل و نه) درصد کاهش یافته است. ۸۵ (هشتاد و پنج) درصد افغانان، فساد اداری را یک معضله میدانند، و ۶۳ (شست و سه) درصد مردم آن را حتی "یک معضله بسیار بزرگ" قلمداد مینمایند.

با وجود آن ۶۸ (شست و هشت) درصد مردم، طالبان را بحیث بزرگترین تهدید برای امنیت افغانستان میدانند. البته تنها ۳۳ (سی و سه) درصد مردم به غلبه نظامی بر اکثریست ها (طالبان - مترجم) عقیده دارند. یک ثلث دیگر مردم طرفدار راه حل بر پایه مذاکره اند. ۱۹ (تزده) درصد مردم به ادامه بی پایان جنگ اعتقاد دارند. تعداد کسانی که بر پیروزی طالبان (بر قوای خارجی - مترجم) اطمینان دارند، به ۸ (هشت) درصد میرسد.

تبصره مترجم :

خوب شد که شاهدهی از غیب رسید و بر نظرات انقیاد طلبانه "روشنفکر نمایان"، خط بطلان کشید. این بار خود غربیان در میان مردم ما در داخل افغانستان عزیز رفته و جویای نظریات آنها در مورد اوضاع افغانستان اشغالی گردیدند. شاید بسا کارهای غربیان را با احتیاط قبول نمائیم، اما این "نظریه گیری" ایشان کاری نیست که بتوان بر آن شک و تردید کرد.

بسا تعلیم یافتگان ما - و خصوصاً آنان که در باخترزمین غنوده اند - هی بر ابقای قوای اشغالگر در افغانستان مهر تأیید میگذارند و خوشتر اینکه ایشان آراء و عقاید "تسلیم پذیرانه" و "انقیادطلبانه" خود را بحیث خواست و آرزوی "مردم افغانستان" قلمداد میکنند.

و بسایتهای طرفدار اشغال افغانستان - به شمول پورتال "افغان جرمن آنلاین" - پیوسته به نفع ادامه اشغال و ادامه حضور قوای خارجی در وطن محبوب ما، پافشاری کرده و چنین افکار "غیر افغانی" را تبلیغ میکنند. چنانکه پورتال "افغان جرمن آنلاین" چندی پیش یادداشتی را بدین منظور تدوین کرده و در ستون خاص خود، به "نظریه گیری" گذاشت و ما دیدیم، که منسوبان خود این سایت هم با نام خود و هم با نامهای مستعار نظر دادند، که قوای به اصطلاح "جامعه جهانی" در افغانستان باقی بمانند.

کسانی که بر حضور قوای اشغالگر در افغانستان صحه میگذارند، از چند حالت خالی نیستند :

- یا اینکه در وجود قوای اشغالگر در وطن، منافعی برایشان متصور است؛ خواه در افغانستان و یا در خارج از آن.
- یا میترسند، از اینکه با خروج قوای اشغالگر، مردم مظلوم و ستمدیده ما، غربیان ایشان را گرفته و انتقام پس و پیش را از ایشان بکشند. تمام جنایتکاران سی سال اخیر که در تمام این مدت بمانند "کوسه" در غم "ریش" بوده اند، خیر خود را در سایه قوای اشغالگر در افغانستان میدانند. ایشان که "سگ هر سوار" و "شاطر هر شیطان" بوده اند، اینک خیر خود را در سایه بادر جدید خود، یعنی قوای اشغالگر، می بینند. جنایتکاران رنگ رنگ، از جنگسالاران و پایدوان تعلیم یافته ایشان گرفته تا ارکان بالائی دولت دست نشانده و خصوصاً جنایتکاران "خلقی - پرچمی" همه در همین رسته می آیند، که یکرنگ پیش قوای اشغالگر "دنبک زده راهی" استند.

- و یا اشخاص بظاهر بیگناهی که در هر حال از تاریخ و روحیه و فرهنگ افغانی بیخبر اند، و نمیدانند که "انقیاد و تسلیم پذیری" تا حال در خون افغانها راه نیافته است. البته وقتی که از "افغانها" سخن میگویم، مرادم همان مردم پابرهنه و شکم گرسنه ایست، که در طول تاریخ این سرزمین را حفظ کرده اند و در آینده نیز ضامن بقای آن خواهند بود؛ و نه آن شکم گنده هائی که هم کردند جفا و نیز در فکر جفای دیگر اند. **جفاکاران و آنانی که مردم مظلوم**

ما را مکیده و چاپیده و سرکوب کرده اند، هرگز به فکر وطن و استقلال آن هم نیستند!!!!